

Uge, det er for at lette dem dette Arbejde lidt, at denne Bestemmelse er sat ind. Men det er selvfølgelig noget, der ikke behøver at staa i Loven, det kan gøres administrativt. Man kan gøre det ganske simpelt paa den Maade, at man lader>Listerne skrives og udfærdiges paa en Duplikator, og saa udstreger man de Navne, faa eller flere, der har faaet Arbejde i Mellemtiden. Det er derfor ikke nødvendigt at have denne Bestemmelse staaende, der maaske kan føre til noget andet, end hvad der efter den højtærede Ministers Udtalelser var Hensigten. Den Slags Bemærkninger er egentlig mere skadelige end gavnlige. Jeg har nu kun strøget det i Paragraffen, som er absolut nødvendigt for ikke at gøre den meningsløs i Forbindelse med mine Ændringsforslag, idet jeg har ladet de af Indenrigsministeren stærkt ønskede Bestemmelser, som jeg ikke lægger saa megen Vægt paa, blive staaende. Hellerer havde jeg ændret hele Paragraffen saaledes, at den var blevet skarpere og klarere.

Hvorledes har man nu stillet sig til de Tanker, jeg her har ført frem? Forinden jeg gaar over til dette, skal jeg dog sige, at jeg har tilstræbt den retfærdige og upartiske Ordning samtidig med, at jeg har søgt at faa et Element af Kontrol frem, som vi tidligere har manglet. Vænstre-medlemmerne i Udvalget indrømmer ogsaa, at det i Virkeligheden er rigtigt. Flertallet er i Betænkningen gaaet ind paa disse Tanker, men det er blevet ved Tankerne, man har ikke søgt at faa dem gennemført i Loven, idet man har støttet sig paa Ministerens hovedsagelig formelle Indvendinger. Han siger, at Bestemmelserne er unødvendige og besværlige. Hvorvidt de er unødvendige, er naturligvis noget, man kan diskutere, men at de er besværlige, vil jeg ikke give ham Ret. Socialdemokratiet har bekæmpet dem af et godt Hjerte, og det er mærkeligt, thi her skulde man tro, at Socialdemokratiet absolut vilde gaa samme Vej som jeg. Socialdemokratiet ønsker, at alle Produktionsmidler skal komme ind under det offentlige, og er der noget, der hører med til Produktionsmidlerne, er det da Ordningen af Arbejdsforhold. I dette Tilfælde skal det dog ikke høre med dertil. Det ærede

Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) erklærer, at han gaar ikke efter Principper i disse Spørgsmaal, og det har han virkelig med Rette maattet sige, thi hans Holdning er stik imod det, som er Socialdemokratiets Princip. Her drejer det sig imidlertid om noget, som Socialdemokratiet gennem Fagforeningerne sidder inde med, og derfor skal Princippet i dette Tilfælde ikke gælde, Socialdemokratiets Princip skal søve i dette Tilfælde. Der er her imellem Socialdemokratiet og os andre i højeste Grad en Modsætning. Naar vi holder paa den private Ejendomsret, det private Erhverv, kæmper vi for vort ledende Princip, men naar Socialdemokratiet i dette Tilfælde gør det, sker det stik imod de Principper, de ellers hævder, men det kan være, at dette er solidt, og det er jo det, det ærede Medlem sætter saa megen Pris paa.

Det radikale Parti med det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) som Ordfører har allerede, da vi behandlede Arbejdsløshedskasserne og ligeledes i Betænkningen, udtalt sig om dette Spørgsmaal. Den Stilling, det ærede Medlem indtager, er ret ejendommelig, for hans Logik og hans Retfærdighedssans bringer ham til at holde med mig, men det skal ikke gennemføres i denne Sag, og for at finde en Udvej tyer han til en Redningsplanke, som hedder, at her er der et Kompromis mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, som man ikke har Lov til at røre ved. Den ærede Ordfører (Moltesen) havde i Dag accepteret denne Udvej, som han for øvrigt ikke før har benyttet, den har han lært af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds. Men hertil vil jeg sige, at dette Kompromis er af en ejendommelig Art. I Bemærkningerne til Lovforslaget har Indenrigsministeren udtrykkelig udtalt, at her er der naaet en Overenskomst mellem de to Parter „i Hovedsagen“. Men det er ikke Hovedsagen, jeg rører ved, aldeles ikke! Den højtærede Minister paapeger med stor Bestemthed, at det kan det ikke være. Han siger: Det, jeg vil opnaa, opnaas ved hans Forslag lige saa godt som ved mit, altsaa kan det ikke være Hovedsagen. Men selv om det var Hovedsagen, selv om jeg rørte ved Forliget, saa er der kun